

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΒΕΡΟΙΑ
 Αριθμ. 18.141/73
 Δωρεά: Ηλίας
 Νεβά, Δικηγόρος

Ταξινomi αριθμός: 070 11EP

Στη Δημοσία Βιβλιοθήκη Βεροίας

Δωρεά

Το δημοσιογραφικό τούτο όργανο, συνηγορώντα
στα πρώτα χρόνια της ζωής του Έθνους (1946-1967)
και ιδιαίτερα αντίστασης κατά του κράτους του πρώτου
και των παραρατιικών καθαρμάτων, σε μια εσωχρηστική
ιστορία του μέλλοντος, θα τη χαρακτηρίσει «έσωχρηστική».
Καταγράφεται με αξιοσημείωτη στατιστική
πρώτη, μεθυστική σχέση και βάπτιση (Σομβάτη, 1953),
Ε. Α. Πάπας, Γ. Α. Αϊνστάιν 1973

Ε. Α. Πάπας
Γ. Α. Αϊνστάιν

Εφημερίς Βεροίας

Συνδρομή
Έτησια Δρ. 25.000 Έξαμηνος 15.000
Δήμοι, Κοινότητες, Τράπεζαι Δρ. 100.000

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ—ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΗΛΙΑΣ ΝΟΒΑΣ
ΔΙΕΚΗΓΟΡΟΣ

Έτος III Άριθ. φύλλου 271
Τιμή φύλλου δραχ. 1.000

ΕΝΑ ΚΥΜΑ ΑΠΟ ΦΩΣ ΠΑΝΘ ΣΤΗ ΓΗ

Διά την σωτηρίαν του Έθνους και της Δημοκρατίας

ΟΙ ΑΡΧΗΓΟΙ ΤΟΥ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ κ.κ. ΣΒΟΛΟΣ ΚΑΙ ΚΑΡΤΑΛΗΣ ΟΜΙΑΣΑΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Πριν από 82 χρόνια, ύστερα από μία μακρά περίοδο αιματωσίας και διωγμών ανωμαλιών—τά ίδια σημερινά—συγκρατήθηκε στο Λουγκάνο, πόλη της Ελλάδας, μία διάσκεψη για την Βιθήνη. Τότε από το νησί της Γκερσεόη, δσαν βρισκότανε εξόριστοι, ά κριωγμένος από τις περιρριχτου τοδς δυναστες, ά μεγάλης ποιητής και πια μεγάλος ανθρωπιστής, ό ΒΙΚΤΩΡΟΥ ΓΚΩ Έστειλε σιαύς οργανωτές της Διασκέψεως ένα γράμμα, γεμάτο ιαόθος, γεμάτο αλήθειαι και άλωκλήψη. Τό γράμμα αιδό καθίσταται έξαιρετικά επίκαιρο και σήμερα κι άς έχει γραφεί πριν από 82 χρόνια. Ένα συγκλονιστικό απόημοσιό των είναι τό παρακάτω

“Αν ό πόλεμος πέθαινε, από μόνη τή δύναμη των πραγμάτων, από την αύξηση αείως του φωτός, από τό απλό γεγονός της ήμέρας που διαδέχεται τό μοναρχικό και ίερατικό σκοτάδι, ό άέρας θα γινόταν άμπόδιο για την άναπνεή στον άνθρωπο της εδολιότητας, στον άνθρωπο της ψευτιάς, στον άθρωπο της λείας, στον άκρισταλλευτή, στον παραπίτα, στον τσοκγλύφο, στον άκριμεταλλευτή, σ' άλλους άτότου; που πετάνε με τό λαικόρως με τό φρεσά της της νυχτερίδας.

“Αν πέθαινε ό πόλεμος, τό κρώμα, που έχει την ίσια ρίζα, θα ξεμυτιότανε και θα χανότανε κι αυτό. “Όλες οι μορφές του σπιθιδό θα άφανίζονταν. Θα άμφιβάλανε τίς πια έπιμπόρεσε ποτέ, διι τήλημσε ποτέ άνθρώπινο πλάσμα, να θανατώσει άλλο άνθρώπινο πλάσμα. Θα ύπηρχαν στο έθνογραφικό μουσειο του Λούβρου ένα δλμος μέσα σε γυάλα, ένα κανένι μέσα σε γυάλα, μια γκιλοτίνα μέσα σε γυάλα, μια κρεμάλα μέσα σε γυάλα και θα πήγαιναν από περιέργεια στο μουσειο να δοϋνε αυτό τά άγρια κατάσκευάσματα του άνθρώπου, όπως πηγαίνοντε στο ζωολογικό κήπο να δοϋνε τά άγρια κατασκευάσματα του θητι.

Θά λένε: Αυτό, λοιπόν, έχει είναι μία άγχόνι ή

πως λένε: Αυτό, λοιπόν, έχει είναι μία τίγρις.

“Αν πέθαινε ό πόλεμος θα τό βλέπανε παντοϋ μυαλό που σκέφτεται, τό χέρι που δουλεύει, την ύλη που άπαικεί. τή μηχανή να άπαικεί τον άνθρωπο, τά κοινωνικά περιόματα μετ μεγάλη κλίμακα, δλα τά θαυμαστά γεννήματα της προόδου, την έπιστήμη συντροφευμένη με τή δημιουργία, εργασιήρια πάντοτε άνοιχτά άπου ή άνέχσια δά θαχε παρδ να μπει για να γίνει δουλειά, σχολεία πάντοτε άνοιχτά άπου ή άμάθια δέν ελχε παρδ να μπει για να γίνει φως, γυμνάσια δωρεάν και ύποχρέωτικά άπου οι έκανότητες μόνες τους θάδειχναν τά όρη της διδασκαλίας.

“Αν πέθαινε ό πόλεμος θα δλέπαμε παντοϋ την γαλήνη τή δραστηριότητα την καλωσύνη, τή ζωή. “Όχι άλλη πάλη άπ' τή μια άκρη του κλωνίτη ως την άλλη, παρδ ή πάλη ταυ καλοϋ, του ώραίου, του μαγάλου, του άληθινου και του χρησίμου που ξεπερνάνε τό άμπόδιο και ζητάνε τό ιδεώδες.

Παντοϋ αυτή ή τεραστία νίκη που άνομάζουμε διωλειό στην τερασία καταχρηστικότητα που άνομάζουμε εδολήνη.

Τό πνεϋμα της κατακτητικως μεταβλημένο σε πνεϋμα της άνακλήψης, τή μεγαλύψυχη εδελφωσύνη των εθνών άνελ για την εδελφωσύνη των άτοκρωτων, την πατρίδα χωρίς σκλήτιά, τον προπολογισμό χωρίς παρδία, τό άμπόριο χωρίς τό τελωνεία, την κυκλοφορία χωρίς άμήδεια, την εκπαιδευση χωρίς αυσκότιση, τή νεολαία χωρίς την άνεργία, τό θάρος χωρίς τή μάχη, τή δικαιοσύνη χωρίς τό κρώμα, τή ζωή χωρίς τή δολοφονία, τό άδασος χωρίς τίγρη, τό άρωτρο χωρίς τό ξίφος, τό λόγο χωρίς τό φέριωτρο, τή συνειδηση χωρίς τό ζυγό, την αλήθεια χωρίς τό δόγμα, την άγάπη χωρίς τό μίσος.

“Η τρομερή κατασχόνη

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΚΑΡΤΑΛΗ

“Ο Έλληνικός λαός, έπι δέκα άνω μήνας ήδη, ύφίσταται μίαν βαρείαν δοκιμασίαν. Κατά την ατήν περίοδοι σημαίνεται ύφεις των διεθνών ένόσεων, και οι λαοί της Εδωάτης άνεικοδομοϋν υφθαίως τό χωρας των και την ευτυχίαν των. Η έπιστήμη άλλως τε και ή τεχνική της εποχής άπόχεται και παρδγει έμψόρειαν γενικήν, δισαν και ήσαν εφορμάζονται ύπιο του λαοϋ. Είς την χώραν μας, ύστερα από τό ερωπια και τό πένθη του πολέμου, της κατοχής και του έμμελλου πολέμου, ό λαός δικίως άνέμπε βαθμιαίαν έαση, άλλδ σταθεράν, βελίωσιν των όρων της ζωής του. Είς την προσηπάθειαν ατήν ήθικης και ήλικης άνορθώσεως της χώρας είχαν άπισρωπή οι Κυβερνήσεις του κέντρου. Καί παρ' όλας τάς εκ της άδυναμίας των δυσχερείας, παρ' όλα τά έμπόδια πανταχόθεν, παρ' όλα τά σφάλματα των άκόμη, λόγω και της άνομοιογενείας των, ύνανται άποσδήσειε να έπικυλοσάν δικεπέλιεσε κάποιαν θεικήν πρόδοον εις την γυνήν καίσιτισιν της χώρας. Καί δέν ήχηρχον τότε οι δευθείς είνοικαι συνθήκαι οι ήσσαι ύπόρχον σήμεραν. Σήμερον όμως, ό Έλληνικός λαός εδρλοσεται ύπό την Κυβέρνηση του Συναγερομοϋ. Καί ή ζωή της χώρας εις άλλους τόις τυμείς γυνάξει καθημερινώς τάς συνειπίας της διακυβερνήσεως της από του. έμπερωσίκου μιας άναληγίου και άνευλοβαϋς άλυγχορως.

“Επί του οικονομικού πεδίου τό κατορθωμα της κυβερνητικής πολιτικής είναι πρωτοφανές. “Ο έπισημικός άριθμός των άπόρων έφθασε τό 1/3 του πληθυσμοϋ. Καί ή προσωπική διά τό μέλλον δέν

του πολιτισμοϋ θαχε νικηθεί. “Ο τραγικός ισθμός που χαρίζει τις δυδβάλλασες: “Ανθρωπότητα κι Έστυχία, θαχε κοπέι.

Θά άπήρχα πάνω στη γη ένα κύμα από φως.

Και τι είναι άλλο αυτό τό φος; Είται ή έλευθερία. Καί τι είναι δλη ατή ή έλευθερία; Είναι ή Ειρήνη!.

ΒΙΚΤΩΡ ΟΥΓΚΩ

“Ανοημοσιώμεν από την έφημερίδα “Ταχυδρόμος της Μητηλήνης.

έμφανίζεται καλλίτερα. “Η Κυβέρνηση του Συναγερομοϋ διά της οικονομικής πολιτικής της κατορθώσε ιεργίαιε τό πληθή δλος της τάξης του λαοϋ, και τό άπυλ ήση μόνον άλιγους έπιτηδύλους κερδοσκόποις, ειδικευμένους εις την έμπερίλγεισιν των περιουσιών και των άνθρώπων.

“Οδότεροε άλλως Κυβερνητικε έπέφερε, διά προμελετημένης άνεργείας της, ύψώσιν των τιμών, και δη των άγνητων εδρίας καταναλώσεως, χωρίς να λάβη και τή έδεικνυόμενη άντίμετρον, πληζασοθητως άναυαδήςτως τό οικονομικώς άσθενέστερα σικώματα του λαοϋ, τό άποκώνωτο έξ ελοσδήματος εις δουκιείς.

“Η διατήρησις του εθνικού νομισματοϋ, άσας ήθα έγένετο υπό της Κυβερνήσεως, έπέφερον άπότομον άπίων του ήδη χαμηλοϋ έπιπέδου της ζωής των λαϊκών τάξων. “Ο διπλοσισμός της εις άσοχμάς τιμής του δολλαρίου έπροκάλεσεν άετομάτοις ύψωσιν άντίμετρον των τιμών άκρωτός των ειαυγμένων έγνηθών λαϊκής καταναλώσεως. “Η Κυβέρνησις λοιπόν, έιω άπαιλε να προβή ταυτοχρότως εις άναπροσσορογήν ήκασιαν των άποδωχών των εργαζομένων, την συνίξοσιν κλπ, και εις τή ισχυρίσιν άντισποχων τιμών διά τή προτάδια του μοχλοσύντος λαοϋ της ύπαίθρου. άπεργενε έπιμελώς τό έπιβλήμενα ταϋτα μέτρα, έπιδιδώκοσσαι να έπιτύχη περιστολή της γενικής ύψώσεως του τιμαρλίμου διά της βαρείας περιουσίας των πτωχών λαϊκών ελοσδημάτων ήται διά της πείνης του λαοϋ.

“Επ' μήνας καθύπερθεσεν ή Κυβέρνησις την άναπροσσοροσιν των μισθών των άμμοσίων ύπαλλήλων και τελικώς επραγματοποίησεν ατήν άνεπαρκώς. “Ούτως ένψυχρη έκετέλιεσεν την μείωσιν του ελοσδήματος μιας πολυτίμου και από μακροϋ δοκιμοσθίσεως τάξιας του λαοϋ, ληθρονοσσαι μάλιστα και ρη την άπάχεσιν περ' ατήσεως κατά 20 ο/ο των άποδωχών, ως άπαραιτήτου και με τον περ' της ύποτιμήσεως κμαρθίμων.

“Ετι στυγνότερον συμπεριεφρόθη ή Κβέρνησις προς τους εργάτας και τούς ίδιωτικούς ύπαλλήλους. “Αφού έπι μήνας έξήγγειλεν ως έπικειμένην την άναπροσσορογήν των ήμερομισθίων και των μισθών, τελικώς άγκατέλιεσεν τούς εργάτας και τούς ιδιωτικούς ύπαλλήλους εις την καλήν θέλησιν των εργαδοτών

με εικονική έπικλήσιν της ελευθερίας της εργασίας. Καί εις τό πεδίοι δικας της κοινωνικής άσφαλίσεως ή Κυβέρνησις έπέδωκε με την ατήν συνικότητα τάς άντιεργατικώς διαθέσεις της. “Εστρογγύλιεσ κερτημένοι δικαιοδμοσι των ήρωλοσμένων. Περιώρισε την ίερακήν και φαρμακευτικήν των παρδδιέψην. Κατεκροτήσε τάς συνειπίας των εις ύφος πείνης, άείλιση και διελύει τά Κλαδικά Τυμεία.

“Αλλά και προς τούς άγροτοϋ ή Κυβέρνησις δέν συμπεριεφρόθη κατ' οιοργικώτερον. “Επ' ατογροσέλιεσ μόνον εις μισρόν άίμακα, την συγκρίσιν, και άφίκε να διατεθή εις έξοικαστικές τιμής τό μεγαλύπερον μέρος της πείσισης εδωρικής εσοσής (δία τού σικου). “Ούτω δέν ήμπεροσιν και οι φτωχότεροι παραγοίνοι να χοροδν τό άγροδν της εδωμεικής εσοσής. Δέν άπήλασσαν έξ ατήσε παρδ μόνον πενιχρόν αρμοσικόν ελοσδημα, εδασμοσέν άλλως τε με την γενικήν άνύψωσιν του κόστους της ζωής και της παραγωγής, και άν ήηρόδον περιουσιαι, έπ' των όσοίων ήσθάνθησαν ελ άρόται μίαν εδωργετικήν τροπην της κατασέσεως, διητηδόν, τες να διαθόσιν κίχηροϋ, τό προδόντα των, τούτοι δέν όφειλεται εις την κυβερνητικήν πολιτικήν δ' ατς εδωσικώς εεθελίεσ συνειπίσε, έτελικώς έννοως προς ατήν.

“Αλλά και ή τάξι των ειαυγνημοσίων και βιοσαστών έγνώροϋ και όνή έπαχθέσικου την κυβερνητικήν άσορσίαν. “Ενω όπέσισσαν μείωσιν του κώκλου των εργασίων των, λόγω της γενικής οικονομικής άποσικε της Χώρας, οι έπιβαρσοσικαι των άυθελίως έπολοσθισασθησαν. “Η φαρλολογική των κοτόι, εις δέν γίνεταί βάσαι άυθικειμενικών κριτηρίων, άλλδ κατά την άύθαίρετων έκτιμήσιν των φαρλολογικών ύπηρεσιών βάσαι ύποκειμενικών τεμμησίων. “Ο συνολικός άγκος των κροσσομένων εις την τείν ούθην ποσώσεων είναι άνοημοσικώτος, και οι άλιγοι δε παρδχομνει πιστώσεις χορηγούνται εις τούς άνοσομμένους της κυβερνήσεως. “Επιπροσθέτως δε έπιπερμειται νάσν βαρϋ πληγαι κατά της τάξιας ατήσε δό της έπικειμένης άρσοεως του ένοικιστοσίου.

“Τουλάχιστον όμως, έιω όπέσισαται ο λαός τούδν βαρείας ύσας, γίνεται και όξ έλογον εις τον τομέα της άισσυνκροσής, ώστε να προπαρσοκευάζονται, άλλίτεροι ή μέραι διά τό μέλλον, άσοσυχώς κέρων των εργων έπικειρισμοϋ, των όσοίων ή εκτέλειαι ελεν άφίχαι και προνοήσαι επί Κυβερνήσεως του κέντρου, οδδεν σηματοσικόν εργων έέβη εις εκτέλοσιν Φαί-εταί δέ, διι και έγκατέλιεσ μάλλον ή Κυβέρνησις την άνοσομκροσισιν ως έπιδωξιν βοσισην. “Είναι χαροκτηριστικόν δε, ού έ λέεε άπέραιε περ' “Ανοσομκροσής εις τας ιδε προσσάτοϋ του Προδωσοροσιν περ' της οικονομικής πολιτικής της Κυβερνήσεως, έπ' εδωκρια του

Συνδρομαί

Έτησια δρ. 25 Έξαμηνος δρ. 15
Δημοί, Κοινότητες Ταξιδιού δρ. 100

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ—ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΗΛΙΑΣ ΝΟΒΑΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Έτος ΗΙ Άριθ. φύλλου 238

Τιμή φύλλου δραχ. 1

ΛΑΕ ΒΕΡΟΙΑΣ - ΓΙΑΝΝΙΤΣΩΝ ΜΑΣ ΚΛΕΒΟΥΝ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΑ ΜΑΤΙΑ ΜΑΣ

Ευκολόπιστος, αλλά και πάντα προδομένος, από την πολιτική ηγεσία του β' Βλληνικόν Λαού, ήταν έσομένο να περιέλθω σε κατάσταση ραγιά και να πληρώνη αδισμαρτίρητα, ότι του ζητούν τα άρσενικά και μάστιγι υπό τύπον «Νόμων»!

Σ'όλοκληρη το χωρικό διάστημα των 135 ετών έλευθέρου βίου του, δεν βλέπει τίποτε διαφορετικό, παρά μία ανάλγητη ομάδα ανθρώπων, να άνεβοκατεβαίνουν τα κυβερνητικά αξιώματα, με μοναδικό τους σκοπό την πιο άδαικτραπή εμετάλλευσι του Λαού! Καί έν ήταν έννατό δυστυχώς να συμβή άλλοιότιμα, μη και ή τάξι του καταφέρνει και μιά κυβερνά, προέρχεται από τους ανθρώπους του πλούτου. Δηλαδή από τους άρημίζηδες που έδρασαν σά σκοπό της ζωής των τη πληρότητα εκμετάλλευσι της αγροτογικής δυνατότητας, που λέγεται καρυωγικής κόσμος. Γι'αυτό και ή πληθύρα των χαριστικών, ύπερ απόμων και ύδαρμένης τάξεως άντιλαϊκών νόμων, που χωρίζουν το μύχθο του λαού, άνασχύνεται, σε έταιρίες και βιομηχανούς. Γι'αυτό και ο κατάπτεστας νόμος 747 του 1946 Γι'αυτό και το ληστρικό άρθρο 3 που ή άντινομία του προκαλεί αρχικά μπροστά στη ξεταρπασιά του συντάκτη της, που με μιά μονακονδυλιόμιας κατέστησε ραγιάδες της έταιρίας «Βέρμιον» που μιά ήλεκτροφωτίζει, άνευ άνταλλάγματος υνός.

Και το άρθρο 3 του Ν. 747/45 που το υπογράφει ή τότε Κυβέρνησι Σοφούλη (Αίσχος) είναι το έξης: «Είς τόν ύπουργόν των Οίκονομικών...δίδεται το δικούωμα όπως δι' άποφάσεως των θεσπιση και έπιβίβη ειδικώς διά την έξυπηρέτησιν των έν λόγω παστάσεων και δανείων προσόδους άδιαφύκως τού άν αι πρόσοδοι αυτών θά βραούνον άν' εθελως τόν όφειλέτην ή τούς παρ'όν άνελαι ούτος (δ όφειλέτης που πήρε δάνειο) τά έσοδα τριέτους». Σκανδαλωδέστερα διάταξι δεν ήτο δυνατόν να ύπάξηη.

Και ο τότε ύπουργός των Οίκονομικών με έκδηλο το υϊσος έναντιον του λαού και σκανδαλώδη έννοιαν (ήντιοντα) λως έγραψε: Γιατί κανένα βουβάλι της Μύνης Γιαννιτσών δεν μπορεί να παραδεχθή άνιδιοτέλεια σε άνδρώπο που χηρίζει τεράστια χρηματικά ποσά σε συναιθώπους του ύπερ των βιομηχάνων, έδημοσίευσε αποφάσεως του, με δύνομι νόμων δουάμει των όποιων, από του τέλους 1945 πληρώνουμε χωράται σε μιά έταιρία που λέγεται «Βέρμιον» για τα μεγάλα δάνεια που ελάτρωζε κατά περιόδους και που άνέχονταν και ή δηλοσί της, εις δρχαμιάς εκατοιάς 1.792.060.568. Σημειώτεον ότι 6.000.000 δραχμιάς ελάτρωζε το Δεκέμβριο του 1945 και όταν ή λίρα Άγγλίας έμιαίο μόνο 12.000 δραχμιάς! Απ'αυτό μπορεί να φαντασθή ο καθ' ένας πόσο μεγάλο σωρό λίρες τσουβάλλιας εις βάρος του λαού Βεροίας—Γιαννιτσών, τόν όποιο σωρό άν είχαν δανωσθή οι Δέμοι Βεροίας Γιαννιτσών και περιχώρων, θά είχαν ίδρυση τέσσαρα έγγραμμάσια ήλεκτροφωτισμού, συν κι'αυτά που διατηρεί ή έταιρία «Βέρμιον» στη Βέρια.

Ο λαός από το παράδειγμα τούτο που μόδεος και ήλθε σε δημοσιόητα, μπορεί να βγάλη τα συμπεράσματά του, πολύ εύκολα και να εκπαληθεύση ότι οι άνδρώπο που τόν κυβέρησαν ύ; σήμερα, όχι μόνον ήταν ξένου προς αήτων και τά συμφέροντά του, αλλά και με «Νόμους» ληστρικούς που δεν θά τους ήνεχιστον και οι Ζωλόυ μιάς κλέβουν τόν ιδρώτα μας, τόσο φανερά και τόσο άδαικτρα.

Καταγγέλλομεν τόν νόμον τούτων και την σχετική με δαικτόν έγκληματικήν άπόφασιν του τότε ύπουργού των Οίκονομικών που με, παρέδωσε σάν καλαδί γαλακτερό, στην εκμετάλλευσι μιάς αναλήτου και άντεθνικής έταιρίας και άξιοίμεν όπως ή Κυβέρνησις προβή άμέσως εις την τροποποίησιν και συμπλήρωσιν του άρθρου 3 Ν. 747/45 όπερ ούδαμώς όμιλει και περι της τύχης (υϊσχος) των καταβαλλομένων παρά των τρίτων και ύπερ της έταιρίας χρημάτων.

Από του 1945 μέχρι σήμεραν ελάτρωζε ή έταιρία, παρά του Λαού Βεροίας—Γιαννιτσών υνός έξόφλησιν του άνωτέρας μνημονευθέντος δανείου της (κατά δήλωσι της) δραχμιάς 1.663.745.588! Προκαλεί άδηλάν άνάμικτη με άγανακτησι ή όλη κομπίνα των βιομηχάνων κατά του Λαού. Προκαλεί σιχασι δ νόμος 747/45 που οι κομπίνα δόροι βιομηχάνοι έν συνεργασία με τη τότε κυβέρησι ύπεχρέωσαν το Λαό να πληρώνη δάνεια μεγάλα που σύναψαν οι βιομηχάνοι για τή συντήρησι και επέκτασι των έργοισιάν των!

Που να πούμε τόν πόνο μας; Και από ποιόν να ζητήσωμε ίκανοποίησι για τόν έξετελεσμή που ύπεβλήθημεν (με νόμο του Κράτους) να πληρώνουμε εκεί που δε άνει-

ΤΟ ΥΔΡΑΓΩΓΕΙΟ ΜΑΣ

Μιά φιλόφρων πρόκλησις του δημοσχοδόντος φίλου κ. Άντωνίου Χατζηνικολάου δικηγόρου, μιά έφερε στις πηγές του ύδραγωγείου μας. Ήταν ή πρώτη φορά που τέε έπισκεφθήκαμε, γινούτο και θα γράψομε και λίγες έντυπώσεσι. Άπέχουν της πόλεως περί τα 6 χιλιόμετρα. Πέσο μόλιχο και κρού πλην όμως οκληρό, λόγω της μεγάλης περιεκτικότητας σε σιόντιου που περιέχει. Δεν ξοίρουμε γιατί το τότε ιδρυτικό Δ. Συμβούλιο, προέβρισε το νερό τούτο, για τή πόλη και δεν έπιμελήθη της μεταφοράς του άλλου έξαιρητικό νερό του όποιου οι λίγες κείναι λίγα παραπέρα και σε άνάστασι ύδα χιλιόμετρα, δυστυχώς και έβδ άπως ο' όλα τα ξηρήματα της πόλης έπιτάνασε ή κομπίνα και ή έλλειψι ένδιαφέροντες για τήν ύγιειν του λαού. Οι πέτρας στα νερά είναι ή προσωποική άρρωστια του λαού Βεροίας και την χωρά στα στα άνάτιόκεινα Δ, Σ, που για λίγη οικονομία φέρησε στο Λαό τα παραπάνω άρρωστια και έπί πλέον έπιβύρυνε το προοπολογισμό του Δήμου με τα έτήσια ποσόν των έκκετομυριών, που χηριάζονται δια τήν άνύψωσι του ύψους με μηχανικά μέσο, ένω έν είχε ύποβλήθη στη δαπάνη ύδαρσεως της πόλης εκ της άλλης πηγής θά έφθανε το νερό στη πόλη φυσιολογικώς και ή πόλις θα είχε νερό έξαιρητικά και άδου.

Όπως μιάς ειπεν ο κ. Χατζηνικολάου για να μεταφέρη ο Δήμος το κολό νερό στη πόλη χηριάζεται περί το ένάμισο εκκετομύριο για τή προέκτασι και έν μπορεί να το βρή εύκολα.

Ναμίζομεν ότι, για χάριν της ύγιειας του λαού κάθε ύδαρσάθενα προς έξυβριση του ύδατος τούτου ποσού είναι έπιβλημένη. Έφ' όσον μάλιστα εκ της έπεκτάσεως του ύδατος τούτου προς τή νέα πηγή προέκτασι το νερό να φθάση φυσιολογικώς στη πόλη και να

σθήκαμε ούτε και φάγαμε; Το κατόνημά μας είναι όντως άπαγοητευτικών και μιάς νησιάζει να πολιτισμένη κοινωνία. Να άδικούμεθα τόσο έγκληματικά και τόσο φανερά και να μη μπορούμε να βρούμε δικαιοσύνη!

Ή σημερινή Κυβέρησι ως καθυρό πρότόν των βιομηχάνων, είναι αχμάλωτος αυτών και συνελως άνίκανος να ήκανοποίησι τούτοσοδικαιο κοράπονό μας και να ήδημοσιέση τόμω, ώστε να ύποχρεωθή ή έταιρία να μιάς έπιτρέψη τόν άνευ αιτίας έξαφροσθέντα από τή τέλει μας χορηγία έ 1.792.060.588, μετατροπέμενα, κατά έτος λίγμες, εις λίρας και της έξεσοφίλιον των να έγγραφη δια Νόμου τρώτη ύποβίβη στα άνήνητά της.

Ή ύπόθεσις αύτη που άναδύει δυσσομία άφόρητη δεν είναι έργο της παρούσης Κυβερήσεως γιατί ξεπερνά σε άντιλαϊκόητα κάθε προηγούμενη. Άν τή ήμερη σε δημοσιόητα το κάναμε για να μιάς και δ λαός ότι δε φθάνει μόνον να εργάζεσται και να παράγη. Πρέπει να ξοίρη και να εκλέγη του; προηγουμένους άνειπρωσώτους του που θα κυβερνήσουν το Έθνος και θά πωέσουν τόν μύχθο του. Καί αυτή ή στιγμή που πρέπει να σκεφθή και να βρή τούς υμιάς άνειπρωσώπους του είναι, ή στιγμή που πλησιάζει τή κάληη.

Όταν φθάση ή κρίσιμη αυτή στιγμή, τότε πρέπει να θυμηθή όλη τούτη τη παραπάνω βλαμική κομπίνα, των πολύ γνωστών του άνδρώπων που τόν κυβερνούσαν ως σήμερη και ΤΟΝ ΒΕΚΥΤΕΛΙΣΑΝ, ΣΑΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΛΑΟ, με σωρεία τέτοιων πράξεων και να άναζητήση τους εκπροσώπους του μέσα από την εργασζόμενη τάξη του, για να ξεκαθαρίσουν δριστικά αυνούς τους άγετούς, σάν το νόμο 747/45. Τότε να είναι βέβαιος ότι θά ήδη και αυτός λίγη προκοπή, που δικαιωματικά του άρξεται, γιατί αυτός είναι ή ψυχή του Έθνους και όχι οι κομπίναδόροι βιομηχάνοι.

ΤΟ ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΟ ΜΗΧΑΝΗΜΑ ΤΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΑΝΗΡΠΑΤΕΙ

Χάρις στη παροικιόδηλη διαφορά, για τα κοινά, άγόντων και άρχομένων, το Άκτινολογικό μηχάνημα (ιδιοκτησίας εκ διαφοράς της Ούτρα) του Νοσοκομείου Βεροίας, έκανε φρερά και μετεφέρθη στη Νάουσα, χητόπιν μιάς παρανομής διαπαγής του Γενικού Διοικητού Θεολόγου, και σπαράξ την αντίθετον γνώμην

όπλαλλη ήτοι ο Δήμος και της δαπάνης των 80 εκκετομυριών έσπασας που πληρώνη σήμερα δια τήν διατήρησι του ύδατος τούτου, εκκετομυριών δανείων να συνάση έννο δάνεια με έξόφλησι δεκαετίας και μόνον. Έσον με το Κράτος δεν βροήση στη συναιθι ένός τούτου ύδαρση, για τήν πόλη Βεροίας, τότε ο Δήμος όφειλει να έξεύρη το άπαιτούμενον ποσόν, δανειζόμενος, άν' εθελως εκ των Δημοτών του.

Είδαμε, μόλις υθέε, που ούπου Βεροιώτες να καταβάλλουν από Ο.Τ.Ε. 1.500.000 δραχμιάς (και αυτές άφύοιστες) για έγκυτάστασιν ήλεκφώνου

Όταν για λίγη πολυτέλεια ύπεβλήθησαν οι άμύοτες σε τόση δαπάνη, γιατί για τήν ύγιειν τους δεν θά δεχθούν να δανείσουν το Δήμο τόσες και πλέον άνδρώπο από 1.500.000 δραχμιάς οι όποιες θα έπιστραφούν τοκαχοκραυτικώς σε δέκα χρόνια; Ύποβηκνύομεν το τρώσο τούτο και καλόημα το Δήμο να τόν μελετήση και να προσή άμέσως στην έπαρση γή του.

Ο λαός Βεροίας προδύως θα άνεσχήση το μείρον τούτο, έφ' όσον προέκτασι για το πόσιμο νερό του, που είναι ή βασίς της ζωής και της ύγιειας του.

του έφέτου κ. Φουρναράκη «δεν το μηχανήμα ως ιδιοκτησία του Νοσοκομείου δεν μπορεί, διοικητικά, να διατεθή εις άλλην πόλιν». Παρά τούτο ο ύπουργός Γ. Δ. Μ. παρανόμησε και λόγω μη άσκήσεως τρωσφυγής στις Σ, Ε, ή άπόφαση έξετελεσθή και έτσι έστερήθη το Νοσοκομείο μας του άκτινολογικού του εργαστηρίου, το δακτύλι άρχοντες του τόπου έπί σ. ιρών ετών το έργον άχρησιμοποίησαν, γιατί δεν ύβρισκαν γρήμα να πληρώσουν έκκετομύριο!

Τό γεγονός ως ήτο ηυσικέν συσταθήτε τη πόλη και τηλεγραφικές διαμαρτυρίες και περισησεις δημοτικών Συμβούλων και μελών του Άδελφάτου ύπεβλήθησαν, πλην όμως έπί ματαίω.

Τό μηχανήμα μας το ιδιοκτήτη απρανέμως ή Νάουσα! Είς υμιάς μιά ύδως ένυπομένει. Ή Διεκδικησις του δια των Τακτικών Δικουητήρων. Τό δρώμα μιάς τή δείχνει ή γνώμη του Έφέτου κ. Φουρναράκη. Άν δεν πρέκει ν' άκολουθήση άμέσως ή Δήμος.

Από τή παραπάνω γονδροειδή άδικία που ύπέστη ή πόλις, μπορεί ο λαός Βεροίας να συναγάγη τή θλιβερά συμπεράσματά του, για τήν άνικανότητα των άιθρών που τόν κυβέρησαν ως; σημενα με τούτο, έγκληματικώς άδαικτρα και να τούς φωνη παιδόκορη.

Ήταν όλοι τους άνήμοι. Δείγμα ή άπέρμητη άδαικτρα της πόλης.

Τή πρόξη του Δήμου Νάουσης κατά της πρωταίτησε του Νομού, τή χαρακτηρίζομε όχι μόνο άσιβή προς το λαό Βεροίας, μη' έν κοινωσθήτως ήλθε σε άνήκονα αλλά και έβελθη.

Αίδα για χάρη λίγην συμφέροντος λίγην μεγάλη έξοδα μεταξυ των γειτονικών πόλεων. Γιαντί και μόνον έπρεπε ν' άποφρευθή, παρά τού εκ Βάλτου Βουλευτού κ. Σιγίτου που κατά άχρηματιστικήν άνοχήν των ραγιάδων ή υμιάς λιδικών βουλευτών βρόθησε ύπουργός Μακεδονίας, ή άφοίρεσις του μηχανήματος τούτου που στα κάτω της γασφής ήταν και ιδιότητά της ύμιασε

Άλλά ξεχάσαμε. Κυβέρησε ο ύδωριος «Συναγερμός».

